

L a i v a s

THE SHIP

Savaitinis Lietuvių R. Katalikų Laikraštis

Published Weekly by "Draugas," Publishing Co.

No. 10

Kovo (March) 7, 1925

Metai V.

Entered as second-class July 12, 1921 at the post office at Chicago, Ill. under the Act of March 3, 1879.

PRENUMERATOS KAINA:

Metams	\$2.00
Pusei metų	\$1.00
Vienam num.	\$0.05

SUBSCRIPTION RATES:

One Year	\$2.00
Six Months	\$1.00
Single Copy	\$0.05

"DRAUGAS" PUBLISHING CO.,

2334 So. Oakley Ave.,

Chicago, Illinois

Skaistus ir Padorus Elgesys.

APAŠTALYSTES MALDOS INTENCIJA

KOVO MEN. 1925 M.

ŠV. TEVO PIJAUS XI PALAIMINTA IR PATVIERTINTA.

Maldos Apaštalytė kovo mėnesiui turi kilnią ir svarbią savo maldoms intenciją, — tai skaistus ir padorus elgesys katalikų tarpe.

Visi žinome, kad mūsų laikais daug yra papiktinimų, daug blogybių plaukia it koks upelis į katalikų tarpą. Nors žinome, kad pasaulyje bus papiktinimų, bet deja tiems per kuriuos tie papiktinimai ateina. Išganytojas pasakė, kad jeigu kas papiktintų, į blogą kelią įves-

tų vieną iš mažytėlių, kurie į jį tiki, kad geriau būtų papiktintojui kad jam girnų akmenį parišus prie kaklo, paskandyti jurių gelmėse. Su skaudama širdimi, deja, tenka pasakyti, kad ir katalikų tarpe į papiktinimų saugojimąsi mažai kreipiama dėmes. O turėtų visai katalikai iki vienam būti geras pavyzdys tiems, kurie netikėjimo ir klaidų tamsybėse klaidžioja.

Ateina pavasaris. Žiemą visa pri-

gimtis yra apmirusi, taipgi ir žmogaus geismai prigese. Bet su pavasariu viskas gamtoje atgyja. Ir žmogaus prigimtyje pradeda daryti atmainos. Tai pavojingas laikas.

Kaip tai išmintinga, kad tą pavojingą skaisčiam ir padoriam elgimuisi laiką pakreiptumėm mūsų mintis į tai, kaip reikia savo širdį, geismus ir viršųjį elgimąsi sutvarkyti, kad niekam nebutume papiktinimu.

Bet pirmiau negu kovoti su savo širdies iškrypimais, būtina sąlyga atsispirti iš kitur plaukiančiam papiktinimui. Viršujis mūsų elgesys čia turi didelės svarbos. O tas papiktinimas, vedimas mūsų ir mūsų namiškių į blogą plaukia per nepadorias rubų madas, per blogas knygas, per blogus socialistinius ir bedieviškus laikraščius, per nepadorius šokius, teatrus, per šlykščius krutamuosius paveikslus, per kitų asmenų blogą elgesį. Tai visa it kokia blogybių srovė, supa doriniai puvančiu oru katalikų gyvenimą. Būtinai reikia apsidairyti apie save ir pataisyti visą, kame nusileidome blogybei ar rubus, ar šokius, ar kalboj, ar blogus laikraščius skaitydami, ar kame kitame. O tą padaryti nėra per daug sunku. Pašalinkime iš mūsų kambarių visus nepadorius paveikslus, plikas stovylėles, bedieviškus laikraščius išluokime lauk, nešiokime tinkamą ir padorų rubą, — pamatysime kaip greitai ir lengvu budu atsispirsime blogybei.

Antras ir svarbesnis dalykas, tai širdies skaisybė.

Kiekvienas žmogus nori buti laimingesnis negu yra, kiekvienas nori sa-

vo pilnutėlio tobulumo, asmeninės aukštos kultūros.

To mes norime, bet pasiekti negalėsime be savęs suvaldymo, be atsiskyrimo nuo daug ir leistų dalykų.

Save į tvarką atveddami, sutvarkę savo širdį, geismus, norus, — pasijusime net prigimtiniu žvilgsniu daug laimingesni.

Be to, turime artimą mylėti ir turime šviesiu, skaisčiu doros ir dorovės pavyzdžiu jam šviesti. Tai mūsų kaipo katalikų yra socialis uždavinys.

Save sutvarkydami ir kitiems gerą pavyzdį duodami, mes busime ne žodžiu, bet darbu apaštalai. Parodysime savo gyvenimu, kaip malonu ir gera gyventi sulig mūsų švento Tikėjimo.

Galinga savęs tobulinimo kelyje priemonė tai dažnas šventų sakramentų priėmimas ir Motinišką šv. Panelės globa.

Apvalykime širdis per atgailos sakramentą, susijungkime šv. Sakramente su mūsų Viešpačiu ir Mokytoju, Jėzumi Kristumi, prašykime sau ir viešiams kitiems švenč. Panelės globos.

Lai mūsų tarpe nebus nei vieno, kuris savo negeru, nedoru elgesiu duotų papiktinimo mažytėliams, kurie į Jėzų Kristų tiki.

Daugiau darbų, mažiau žodžių, lai buna mūsų obalsis šiuo klausimu. Tvarkydami patys save, savo vidųjį ir viršųjį skaistų ir padorų elgimąsi, karštai melskime Dievo, kad visi katalikai savo pasielgimu, atsispyrę blogai negerų papročių įtakai, savo skaisčiu ir padoriu pasielgimu būtų nuolatiniai Kristaus mokslo skelbėjai.

K. M.

Lavinkime Budą.

Susieidami su kitais žmonėmis matome, kad jų yra įvairiausių. Vieni pavydūs, kiti išdidūs, tretį per daug lepūs ir mažiausias gyvenimo nesmagumas kelia pas juos tamsius nusiminimo debesis. Be panašaus budo asmenų mes dar matome ir kitokių. Netruksta ir geros širdies, savęs atsižadėjusių, save pamiršusių kitiems betarnaujant asmenų, neieškančių sau garbės, tvirto budo žmonių.

Daug gali padaryti kiekvienas žmogus. Jo darbas ir darbo vertė priklauso pilnai nuo jo budo, karakterio. Juo labiau išlavintas, išauklėtas yra žmogaus budas, juo jo darbai yra kilnesni, šviesesni. Tas žmogus valdo ir veda daugelį kitų silpnabudžių.

Yra sakoma, kad žmonės visuomeniniu žvilgsniu yra skirstomi į dvi rūši: į sumanytojus ir į vykintojus. Vieni ir kiti būtina reikalingi visuomenei. Paprastai sumanytojai yra karšti žmonės, o vykintojai iš visų pusių dalyką apsvarstą ir geležine valia vykina tą, ką nutarė kaipo vykintiną dalyką.

Mūsų tarpe yra gerų sumanytojų. Tai matome iš draugijų gyvenimo. Bet mums dar reikia išsiauklėti ir mažesnių vykintojų.

Abipusiai geras žmogaus budas nevien sumano, o apsvarstęs vykdo, bet ir patį darbą gerai ir ištvėringai atlieka.

Žmogui save lavinti niekad nėra per vėlu. Ir senesnėse gyvenimo dienose galima savo budą lavinti.

Žinome, kaip sunku yra sugyventi su išdidusiais, išlepusiais žmonėmis. Nuolatiniai kivirčiai namuose, nuolatiniai barniai, keiksmi, o net kartais peštytynės. Katalikiškam name to neprivalo būti. Ten turi būti ir viešpatauti ramybė, susitaikymo, nuolaidumo, artimo meilės dvasia. Tai bus galima, jeigu šeimynėlės nariai bus išlavinę ir ištobulinę gerame savo budą.

Žmogus nuolatos siekia prie asmeninės laimės ir tobulumo. Jis to nori, trokšta visai nejučiomis, bet neatmainomai.

Deja, daug žmonių apsigaua. Jie mano žemės turtuose, jos garbėje rasti sau laimę. Tą pasiekę pamato, kad tuščiai savo gyvenimą suakvojo.

Vienas didžiausių žmogaus prigimtinių turtų, tai jo geras budas, o kaip Amerikoj sako, — auksinė širdis.

Tą gerą, auksinę širdį, gerą budą įgyti privalome ir mes rupintis, nes ir mums rupi save ištobulinti.

O save tobulindami kaip šiuo taip kitais žvilgsniais, privalome imtis dvejopų priemonių. Kaip ukininkas, norėdamas, kad jo dirva gausų ir gerą vaisių neštų, pirmiausia pašalina visa, kas javų auginimui kenkia: išaria, išakėja, negeras žoles, usnis ir dagius išravėja, o paskui į išpurintą žemelę gerą sėklą sėja, lygiai taip ir mes su savo budu elgtis privalome, norėdami save ištobulinti. Pirmiausia reikia ydas pašalinti. Jų yra įvairiausių ir jos musiškiams yra labai nemalonios. Ydas

pašalinę, sėjame gerų papročių sėklą į savo širdį, rupinamės ją auksinę padaryti.

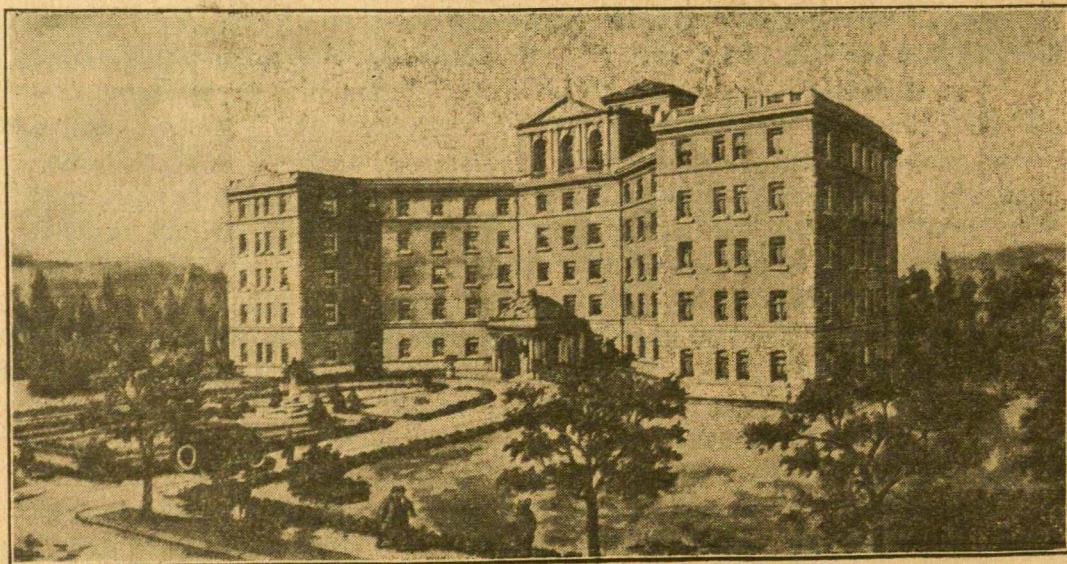
Jeigu mes kas mėnuo net ir po mažą ydą ir po vieną blogą įprotį panaikintume, o po vieną nors ir nedidelį gerą įprotį įgautume, k. a. ramybės, susitaikinimo, pažaidų dovanojimo, nušėminimo, kantrybės, susivaldymo, širdies skaistybės, savęs atsižadėjimo ir t. t. dorybių įgytume, — iš mūsų namelių rojaus kampą padarytume. Net prigimtiniai ėmus, mes jaustumės sa-

viškių tarpe laimingi beesą.

O kas sutvarko savo santykius panašiu budu namie, tas juos sutvarko savo širdyje, tas siekia visų didžiausio gėrio ir laimės — Dievo.

Mūsų budą lavinti kaip prigimtinu taip antgamtinu žvilgsniu visuomet dera ir reikia. O kadangi amžiaus metai nekliudo mums mūsų valios lavinti, auklėti, tad drąsiai įžvelgę į save ir savo ydas pažinę, stokime prie vieno svarbiausio žmogaus kultūros darbų, — lavinkime mūsų budą. **D-ras K. M.**

LIETUVIŲ KATALIKŲ STATOMOJI LIGONINE SU NAŠLAINAMIU CHICAGOJE.

Jau nuo senai lietuviai katalikai rupinasi pastatyti ligoniams ir pavargėliams namus. Bet tik šiemet jų rūpesnis pasieks tikslo. Šį pavasarį manoma jau kasti pamatus šiems gražiems namams, kuriuos matome ant paveikslėlio.

II GAVĖNIOS SEKMADIENIS.

Evangelija

MT. 17, 1-9.

ANUO metu Jėzus pasiėmė su savim Petrą, Jokubą ir jo brolių Joną ir užsivedė juos nuošaliai ant aukšto kalno. Tenai jis atsimainė jų akyvaizdoje: jo veidas žibėjo, kaip saulė, jo gi drabužiai pasidarė balti kaip sniegas. Ir štai, jiems pasirodė Mozė ir Elišas, kuriuodu kalbėjosi su juomi. Atsiliepdamas Petras tarė Jėzui: Viešpatie, mums čia gera buti; jei nori, padarykime čia tris padangtes, vieną tau, vieną Mozei ir vieną Elijui. Dar jam tebekalbant, štai, šviesus debesis apsiautė juos, ir štai, balsas iš debesies sakė: Šitas mano mylimasai Sunus, kuriame aš turiu sau daug pasimėgimo; jo klausykite. Tai išgirde mokytiniai parpuolė ant savo veido ir labai bijojo. Bet Jėzus priėjo, jų prisilietė ir jiems tarė: Kelkitės ir nebijokite. Pakėlė savo akis, jie nieko daugiau nebematė, kaip tik vieną Jėzų.

Nueinant eijms nuo kalno, Jėzus davė jiems įsakymą tardamas: Niekam nesakykite apie tą regėjimą, kolei žmogaus Sunus neatsikels iš numirusių.

Lekcija

1 TESSAL. 4, 1-7.

BROLIAI, mes prašome jus ir maldaujame Viešpatyje Jėzuje taip elgtis, kaip išmokote iš musu, kaip jums reikia elgtis ir patikti Dievui, kad darytumėte daugiau pažangos. Nes jus žinote, kokius įsakymus aš jums daviau Viešpaties Jėzaus vardu. Nes ta yra Dievo valia, kad jus butumėte šventi, kad susilaikytumėte nuo paleistuvystės, kad kiekvienas mokėtų laikyti savo indą šventume ir pagarboje, nepasiduodamas gašliam gaiduliui, kaip pagonyms, kurie nepažįsta Dievo, ir kad nevienas neskriaustų ir nepagaudinėtų savo brolio reikale; nes Viešpats yra visų tų dalykų keršytojas, taip kaip mes jau sakėme ir liudijome. Nes Dievas nepašaukė musų į susitėpimą, bet į šventumą Jėzuje Kristuje musų Viešpatyje.

Tikėjimas -- Vaistai.

Žmogaus pagadinta prigimtis yra visų jo nelaimių šaltinis, lygiai kaip kuno ligos yra jo sopulių šaltinis.

Dievas dėl savo gailestingumo tikrai nenori, kad žmogus vargtų ir sirgtų, todėl kuno ligoms gydyti suteikė vaistų gamtoje, tuliems augalams suteikė savybių malšinti musų kuno skausmams. Reikia tik tie augalai ar tos medžiagos surinkti ir naudoti.

Mus dvasios ligoms Dievas irgi davė vaistų, kurių randame tikėjime, evangelijos moksle, šv. sakramentuose ir Bažnyčios įstatymuose, bet reikia, kad mes tikėdami tuos vaistus naudo-

tume. Tikėjimas tad yra reikalingas visoms toms musų sielos ligoms žaizdoms gydyti apie kurias buvo pradžioje kalbėta.

Bedieviai visiems skelbia, kad mokslas išgelbėsias žmogų iš visų jo nelaimių, kad tikėjimas esąs gal reikalingas prastiems žmonėms, o ne mokytiesiems.

Pamąstykite dabar šaltai jus patys savo protu ir išspręskite, ar tai yra galimas daktas, ir tuojau pastebėkite, kokią didelę nesąmonę bedieviai skelbia.

Eikite skersai išilgai pasaulį, ras-

kite tokį gydytoją, kuris parašytų tau lapelį, o tu nuėjęs į vaistinę nusipirk-tumei vaistų ir išgėręs liautumei did-žiavęsis, pykęs, girtuokliavęs, paleis-tuvavęs, iš tinginio pavirstumei į darbš-tų žmogų, iš ištvirkėlio į šventą. Kaip lengva būtų tuomet jaunuomenė auk-lėti, nebūtų nei girtuoklių vyrų, nei su-nelių palaidunų, nei pasileidusių duk-relių. Kodel gi žmonės tokių vaistų ne-pavartoja? Kaip tai ramu būtų šioje žemėje gyventi, išnyktų ginčai ir pešty-nės, išnyktų visi karai, žmonės šventi būtų!

Toki vaistai niekad nebus pavar-toti, nes jų nėra. Mokslas gali tik kuną gydyti, saugoti nuo limpamųjų ligų, nes, kaip sakiau, Dievas davė kai ku-riems augalams ar medžiagoms savy-bių, kurios gali palengvinti žmonėms jų kuno skausmus, reikia tik jų rasti, o tą darbą padaryti mokslas gali. Nu-silauši ranką ar koją, susirgdinsi kitą sąnarį, nors nevisuomet, bet daugely atsitikimų mokslas gali kuną išgydyti. Bet štai susirgo tavo siela, paėmė ją puikybė, neapykanta, pavydas ar kita kokia pagunda; šaukis tu gydytojų vi-so pasaulio, išgerk tu vaistus iš visų vaistinių, o nieko tau, nieks nepadės. Kas tau tuomet lieka daryti? Ateik į bažnytėlę, pulk po kojų Viešpaties Jė-zaus, išpažink savo sielvartą, tavo li-gą, apsipilk ašaromis, priimk švenčiausiąjį sakramentą ir pamatysi, kaip tau visos pagundos išnyks, dvasios sveika-ta sugrįš, ramus namo pareisi.

Mokslas visai negydo žmogaus pa-gedusios širdies, priešingai dar ją la-biau gadina, jeigu tik nuo Dievo, nuo ti-

kėjimo atsitolina. Mokslas yra geras daiktas, jis duoda žmogui jėgos ir šviesos, bet kaip bus ta šviesa ir jėga naudota ar geriems ar piktiems tiks-lams, tai ne nuo mokslo pareina, bet nuo žmogaus geros širdies.

Duok peilį į rankas geram žmo-gui, tai pavargėliui duonos atrieks, duok jį piktam, tai kitam tą peilį į šir-dį įsmeigs. Mokytas vagis yra visuo-met pavojingesnis, negu nemokytas, nemokyta tuojaus policija pagauna, o mokytas moka pasislėpti.

Jeigu mokslas žmogaus sielą gy-dytų tai mokytų tarpe neatsirastų nei vagių, nei girtuoklių, nei paleistuvių, vi-si būtų šventi ir dori. Tačiau visi gerai žinote, kad yra tarp jų visokių. Reiškia mokslas negydo žmogaus dvasios ligų, reiškia netik prastiems žmonėms, bet ir mokytiems reikia tikėjimo, kad moks-las jų neklaidintų.

Pamąstykite, kiek kraujo išlieta šitame baisiame kare, kiek ašarų žmo-nėms iš akių išspausta, kiek gyvybių, kiek turto sunaikinta! O kas jį sumanė ir pradėjo, ar tai prasti žmonės? Tai karaliai, ministeriai. Ar jiems moks-lo truko? Ne mokslo, tik truko Die-vo baimės ir tikėjimo. Kad jie būtų ti-kėjimą turėję, būtų žinoję, kad sun-kiai atsakys pas Dievą už kiekvieną a-šarą iš akių išspaustą, už kiekvieną kraujo lašą pralietą. Tačiau jie netu-rėdami tikėjimo, neturėjo nė artimo mei-lės, per niek laikė žmonių kraują, aša-ras ir jų gyvybę! Tikėjimas tad ypač reikalingas yra visiems karaliams, mi-nisteriams, seimo nariams, kurie vals-tybes ir visuomenes tvarko, reikia, kad

jie kasdien melstūsi ir prašytų Šventąją Dvasią išminties ir proto dovanų, kad sugebėtų leisti įstatymus, kurie nekriaustų žmonių ir visuomenėje tvarką palaikytų.

Daug yra naudų, kurias mums duoda tikėjimas. Reiktų daug knygų parašyti, kad galėtume išpasakoti. Todėl pirmieji krikščionys taip brangino tikėjimą, kad gyvybę už jį atiduoti neabejojo. Gal ateis laikas, kad ir mums

reikės už tikėjimą galvas guldyti. Laikykime tai sau per didžiausią garbę, nes tai bus didžiausias iš mus pusės Dievo meilės ženklas. Nieks, sako Viešpats Jėzus, neturi didesnės meilės, kaip tą, kad kas guldo savo gyvybę už savo prietelius" (Jono 15, 13). Tai gi mes, guldydami savo gyvybę už Kristų, didžiausią jam meilę parodysime.

Doc. Kun. dr. J. Vaitkevičius.

Katalikų Pasaulys.

Kuba. (Amerikoje). Padaugėjus Kuboje katalikų skaičiui, Šventasis Tėvas vasario pradžioje pakėlė Havanos vyskupiją į arkivyskupiją su dviem kaipo sufraganinėmis vyskupijomis: Matanzas ir Pinar del Rio. J. Eks. J. E. D. Fuiz Y Rodriguez, Pinar del Rio vyskupas, paskirtas Havanon apaštalinio delegatu.

Vokietija. Šv. Sosto nuncijus Vokietijai J. E. Pacelli iki šiam laikui gyvena Bavarijos sostinėje, Munchene, dalyvaudamas konkordato sudaryme tarp Bavarijos ir Šv. Sosto. Dabar gi, paėmęs del konkordato derybas ir jį ratifikavęs, J. E. nuncijus išvažiuoja į savo pastovią vietą — Berlyną.

Holandija. Protetstoniškoji Holandija pirmiau pripažindavo tikrai valstybinę mokyklą, o kitų privačių mokyklų nepripažindavo. Daug teko sustiprėjusiai katalikystei kovoti už privačių

mokyklų teisėtumą. Katalikai Holandijoje savo pasiekė. Ir pasekmės labai dailios.

1924 m. 1 Sausio dieną viešose, valstybinėse mokyklose buvo 562.000 mokinių, o privačiose, daugiausiai vienu katalikų 381.000 t. y. apie 40 nuoš. Šiais gi metais 1 Sausio dieną valstybinėse liko tik 521.000 mokinių, o privačiose pakilo iki 554.000, t. y. iki 51,5 nuoš. Privačios mokyklos labiau mėgstamos, nes geriau jose auklėjama. Jos turi duoti visa ką duoda valstybinės ir dar daugiau. Katalikų jėga Holandijoje augs.

Šveicarija. J. E. Lausannos ir Genevos vyskupas Besson gavo nuo Apaštalinio Nuncijo Šveicarijai J. E. Maglione bullą, kuria kolegialinė Šv. Nikolajaus bažnyčia Fribourge pakeliamą katedrale bažnyčia.

Francija. Šeštasis Lyono vyskupi-

jos kongresas tęsėsi nuo 12 iki 15 vasario dienai. Tartasi, kaip suorganizuoti vyskupijos sąjungas, moterų sindikatus; taip jau kalbėta ir apie Katalikų Federacijos programą. Nuo 1 Kovo dienos prasideda jaunimo kongresas. Jame daugiausiai dėmesio buvo kreipiamas į tikiškinę ir socialę jaunimo darbų.

Roma. Pranešama iš Romos, kad į palaimintųjų ir šventųjų skaičių pakėlimo iškilmės ir šventės prasidėsiančios nuo atvelykio 19-IV ir tęsis kas sekmadienis, išėmus 31 gegužio dieną, per Sekmines. Tą dieną šv. Tėvas celebruos iškilmingąsias šv. Mišias.

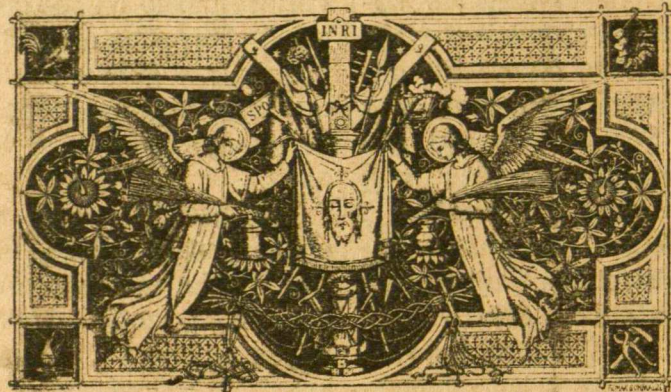
Palaiminti: Jonas-Baptistas Vianney, Arso klebonas, ir Jonas Eudes bus kanonizuoti tą pačią greičiausiai 7 birželio dieną. Visi kiti — kiekvienas atskirai.

Palaimintosios Teresės nuo Kudiškėlio Jėzaus pakėlimas į šventųjų skaičių bus 17 gegužės, — o pal. Marijos Magdalenos Postel ir Magdalenos-Sofijos Barat 24 gegužės.

Kitoms beatifikacijos iškilmėms dar nepaskirtos dienos.

Kanada. Du pranciškonai tėvai iš Montrealio: t. J. J. Deguire ir t. Pil. Le-compte 6 vasario išvažiavo aplankyti savo keturiolikos misijų Japonijoje ir Kinijoje. Tose stambeldžių šalyse, atsižadėję pasaulio vienuoliai, neša Kristaus mokslą tamsybėse esantiems žmonėms, steigia mokyklas, ligonines, prieglaudas, bažnyčias. Daug žmonių laukia tiesos, bet darbininkų mažai, kol kas Kristaus vinyne.

Anglija. Haas Herzl, izraelitas, sūnus Sionizmo įsteigėjo Theodoro Herzl, 19 spalio d. 1924 metais švenč. Panelės koplyčioje Baywater'y buvo priimtas į Katalikų Bažnyčią. Tose nepaprastose iškilmėse dalyvavo nemažas atsivertusių žydų, kurie jį priėmė kaip mylimąsį brolių. Savo atsiminimus Hans Herzl sako, kad šv. Rapolas arkangelas, kurio dienoj priėmė šv. Sakramentą, kaip senovėje Tobiją, taip dabar jį veda į Dievo šviesą ir į amžiną laimę.

Ž I E D E L I A I .

Neniekink Juodos Duonos.

1812 metuose, kuomet prancuzai gruste grudosi Rusijon, Lenkijoje nedidiam kaime apsistojo nakvynei apie 12 prancuzų kareivių. Žydas, smuklės savininkas, priverstas buvo priimti juos nakvynėn, bet bijodamas mušio, kuriuo prancuzai vietoj pinigų apdovanodavo namų šeimnininką, atnešė vargšas viską, ką tik reikėjo nakvynei, kad tik nuraminus neprašytus svečius. Stokavo tik tai baltos duonos. Kareiviai užsiganėdino juoda duona, kurią jiems smuklės savininkas padavė, bet jų vyresnysis (seržantas) jaunas nematęs vargo vaikinas, nenorėjo jos priimti.

— Duok, žyde, baltos duonos! nes kaip bematant tuoj tave nusiūsiu pas Abraomą, — sušuko perkuno balsu, o juodą duoną, jam padėtą, keikdamas numetė į kampa.

Šeimnininkas, drebėdamas iš baimės, išsprudo per duris ieškoti prancuzui baltos duonos, kurios po didelių prašymų, pasisekė pasiskolinti pas kaimyną. Padavė ją seržantui, ir nuramino jo smarkią rustybę. Paskui žydas, pakėlęs iš kampo numestą duoną, padė ją į šėpą. Nuožmus kareivių vyresnysis, kuris tai matė, pasityčiodamas pasakė šeimnininkui antrą dieną keliaudamas iš nakvynės:

— Pakol mes vėl sugrįšim, tai duona, kurią tu į šėpą įdėjai, labai sužiedės.

Žydas nieko neatsakė. Pabaiga

kačo prancuzų su Rusija yra visiems žinoma. Sumušta ir išsklaidyta prancuzų kariuomenė žuvo tukstančiais nuobado, šalčio ir kazokų persekiojimo ir tik jos likučiai, perplaukę Nemuną, grįžo atgal per Lenkiją.

Vieną labai šaltą dieną atėjo į augščiau minėtąją smuklę žmogus apdriskęs, beveik jau pastyręs nuo šalčio, panašus į baidyklę, ir prašėsi nakvynės.

Šeimnininkas arčiau prisžiūrėjęs, vos tik pažino tame vargingame sutvėrime puikų prancuzų seržantą, kuris prieš keletą savaičių taip begėdiškai paniekino juodą duoną.

Drebėdamas nuo šalčio ir laukdamas mirties iš bado, prašė nelaimingaisai prieglaudos ir pagalbos. Žydas jį maloniai įvedė į šiltą grinčią, kur švieži šiaudai buvo pakelevingui laukiamas atilsys. O kaip pastiprino vargdienį šiluma ir minkštas paklojimas! Tik tai alkanas pilvas nedavė ramybės. Šeimnininkas, atidaręs šėpą išėmė iš jos šmotelį duonos, o paduodamas ją seržantui, negalėjo susilaikyti neatsiminęs senesnės jo rustybės, ir tarė:

— Prieteliau, ar pažįsti šitą duoną? Kaip patsai esi pasakęs, labai sužiedėjo lig tavo sugrįžimui; bet badas, kaip aš manau, turi gerus dantis.

— Taip, turi, — tarė susigėdinęs kareivis ir, noriai pastvėręs juodą duoną, akimirksnyj ją suvalgė.

Su pasigailėjimu žiūrėjo į jį šeimni-

ninkas, ir ašaros pasirodė jam ant veido.

— Dieve Abraomo, Izaoko, Jokubo, teisingas esi! — garsiai sušuko, — ir teisingas yra tavo teismas! Kada šis jaunas žmogus su paniekinimu numetė juodą duoną, man mintis atėjo, kad turi ateiti diena, kuomet jis apsidžiaugs iš tos duonos, ir pakėliau ją iš žemės. Tada, prieteliau, pasityčiojai del saugojimo juodos duonos, o šiandien ją lyg kokį užkandį valgai. Dievas uždraudė krėsti juokus iš savo šventų dovanų.

Jaunikaiti, atsimink apie tai! ir niekados neniekink juodos duonos.

Prancuzas susigėdino tuos žodžius išgirdęs, bet matydamas savo kalbę, gailestingai pakėlė akis į dangų ir prašė Dievo ir šeimininko, kad dovanotų taip didį nusidėjimą. Šeimininkas priglaudė jį prie savęs, davė geresnio valkeletai dienų, parodė jam nepavojingą glio ir gėrimo ir, aprupinęs maistu takelį, kuriuomi jis galėtų dasigauti į Vilnių, kad pristojus iš ten į savo pulką.

Du Vienuoliu.

Vieną kartą, kada du vienuoliu prisikasę juodžemio, nešė jį ant savo pečių daržan, jaunesnysis nekantraudamas iš didelio karščio, sunkaus darbo, piktų vabzdžių, beveik prie kiekvieno pajudavimo spato rugojo ant savo likimo. Vyresnis brolis jam pasakė:

— Mielas brolau! prašyk Viešpaties Dievo malonės, kad tau suteiktų kantrybės.

— Jau keletą kartų prašiau, — atsakė jaunesnysis, — bet Jo malonė nėra į pagalbą.

Vyresnis brolis, pakol nepripildė maišo, kasė tylėdamas, o paskui pasakė savo draugui:

— Padėk man ant pečių maišą užkelti.

Jaunesnysis brolis įtempęs pajėgas, išpildė jo prašymą. Bet vyresnis permetė maišą į kitą pusę ir paleido ant žemės.

— Ką tai reiškia? — sušuko jaunesnysis, — iš mano pagalbos nieko neišeis, jeigu ją tu tyčia į niekus apvertei.

— Matai, — tarė vyresnis, — tas pats darosi ir su Dievo pagalba. Dievas visados yra pasirijęs pagalbėti; bet jeigu mes iš savo pusės nepagelbėsime Dievo malonei, arba jei prieštarausim, tai kaip gi gali padėti mums Dievo malonė?

Klausimai ir Atsakymai

Ar mokėjo Jėzus rašyti?

KLAUSIMAS: Ar Jėzus mokėjo rašyti? Jeigu Jėzus nemokėjo rašyti, tai kaip galėjo Jisai žmones mokyti?

Jonas Skambutis.

ATSAKYMAS: Tamista klausdamas ir atsakai pats. Žinoma, kad Jėzus būtų nieko nemokėjęs, tai būtų nieko ir nemokinęs. Žinome, kad net Jo neprieteliai stebėjosi Rašto žinojimu. O Senojo Testamento knygas žinoti tegalėjo tik tai skaitydamas. Toliaus Evangelijoje skaitome tokį dalyką. Kada atvedė pas Jį prasikaltusią moterį ir reikalavo, kad Jisai sulyg senojo žydų įstatymo pasmerkėtų ją akmenimis užmušti, Jėzus tarė, "Kas iš jūsų yra be nuodėmės, pirmas temeta į ją akmenį". O pasilenkęs rašė ant smilčių visų aplinkui stovinčių nuodėmes. Skundikai susigėdę prasišalino.

Jėzus tad mokėjo rašyti ir skaityti. Bet tai mažmožis. Tegu būtų Jėzus ir nesimokinęs nieko panašaus. Mes žinome, kad Jisai mokėjo vieną labai svarbų dalyką; Jis mokėjo prisikelti iš mirusių. Kas moka iš mirusių prisikelti, tam jokio mokslo nebereikia. Nes Jame per tai yra ne tik visa žmogybės išmintis bet ir visa Dievybės pilnybė.

Kur yra teisybė?

KLAUSIMAS: Kur yra teisybė? Aš jos niekur pasaulyj nerandu. *P. R.*

ATSAKYMAS: O ar ieškai? Pirmiausia paieškok savo širdyje. Jei ir te-

nai nerandi, tad padaryk savo širdį teisingą. O kai Tamstos širdis bus teisinga, tuomet lengvas darbas beliks. Tuomet lengvai patirsi, kad teisybė yra pas Dievą mylinčius Dievo tarnus; toliau Kristaus Bažnyčios moksle, pagaliaus pas patį Dievą yra teisybės pilnybė.

Bet kad galėtumei surasti teisybę, bu tinai pirmoj vietoje savo širdyje paieškok, o neradęs, padaryk. Kitaip visą teisybę rasi tiktai pas Dievą. Bet rasi tą Dievo teisybę sau begalo baisią už savo neteisingumą.

Mirusiųjų Pasirodymai.

KLAUSIMAS: Ar mirusių dušios gali žmonėms rodytis? *O. J.*

ATSAKYMAS: Mums neteko mirusių apsiereiškiant matyti. Jei kam teko, praneškite "Laivui". Mes ir kitiems papasakosime. Tik susimildamieji, jei kas panorės mums apie mirusiųjų apsiereiškimus rašyti, nerašykite, ko patys nematėte, ir nerašykite, ką sapnavote. Del galėjimo, tai gali mirusieji žmonėms apsi-reikšti jeigu Dievas leidžia, bet ar kada buvo tikrai, sunku pasakyti.

Dievo Motinos Mirtis.

KLAUSIMAS: Ar Dievo Motina Marija mirė kaip paprastas žmogus, ar su kumu į dangų buvo paimta?

Marijona M.

ATSAKYMAS: Šv. Marija mirė kaip paprastas žmogus, bet po mirties

kartu su kunu prikelta iš mirusių tapo pa-
inta į dangų. Juk švenčiame Švenč. Ma-
rijos į dangų Ėmimo šventę.

Elijas Pranašas.

KLAUSIMAS: Ar pranašas Elijas
(Elijošius) pareis ant žemės prieš pasku-
tinį teismą? *Vincas Aidas.*

ATSAKYMAS: Šventame Rašte nėra aiškiai pasakyta, kad tas pranašas prieš pasaulio galą turėtų ateiti ant žemės. Iš Šv. Rašto galima spėti, kad atsiras toks pat galingas, Dievo dvasios įkvėptas ir stebuklais galingas, kaip Elijas.

Kunigai ir Liga.

KLAUSIMAS: Kodėl kunigai nenori dangaus karalystės, nes susirgę šaukiasi daktaro, o žmonėms amžiną laimę perša?

J. Smalsus.

ATSAKYMAS: Gerai sakai: kunigai ragina žmones prie amžinos laimės. O ar kada girdėjai, kad bartų žmones už šaukimąsi ligoje gydytojo? Kunigai taip

sau velija, kaip ir žmonėms: ir gydytojo ligoje ir mirus amžinos laimės.

Nėra tokio gydytojo, kuris išgelbėtų nuo mirties. Tad nėra tokio gydytojo, kuris galėtų sukliudyti mane nuo amžinybės.

Bet gydytojaus reikia šauktis ligoje visiems, nes Dievas mus sutvėrė, o ne mes patys save, ir Dievas mumis laiko, kol jam patinka. Trumpinti savo gyvybę nevalia nė vienam, ligoje sveikatos nepaisant.

Ir Tamista ir kunigai susirgę nežino, ar jie jau turi tiek nuopelnų, kad į amžiną laimę galėtų patekti. Tad norėdami kaip tik tenai patekti šaukiasi gydytojo, kad dar pratęsus gyvenimą ir padauginus nuopelnų pas Dievą.

Ne delto kunigai šaukiasi daktaro, kad amžinos laimės nenorėtų, tik delto, kad bijo peranksti nuėję jos visai negauti.

Pagaliaus Tamista, save dabok, ne kunigus, nes nesi vyskupas. Kunigus beganydamas pats gali visai nusismukinti į patį amžinos nelaimės dugną.

A U K O S :

Vargdinių Seselems Mariampolėje p. Domicelės Baublaitės (Philadelphia, Pa.) pasidarbavimu suaukojo šie asmenys:

K. Miežis	\$5.00	B. Karbauskienė	\$1.00
A. Ašmantaitė	\$3.00	E. Katilaitė	\$1.00
M. Grigaliūnienė	\$2.00	K. Driža	\$1.00
A. Poniškis	\$2.00	J. Zokas	\$1.00
B. Augaitienė	\$1.00	P. Norkaitė	\$1.00
D. Paitienė	\$1.00	E. Malisaušienė	\$1.00
P. Palijanskienė	\$1.00	O. Vaišnienė	\$1.00
P. Martinkaitė	\$1.00	V. Pikelienė	\$1.00
B. Faktaitė	\$1.00	A. Povilionis	\$1.00
		K. Senulis	\$1.00
		J. Poškienė	\$1.00
		Z. Vaikienė	\$1.00
		Viso	\$30.00

Atšalimas.

Kaip visame pasaulyje, taip ir žmogaus prigimtyje įvyksta dažnai atmainos. Nevisada turime malonų, gražų pavasarį, nevisada džiaugiamės vasaros spindančia saulute, nevisada turime įvairiausiai vaisiais turtingą rudenį, bet ateina savo laiku ir žiema su savo spiegliais, žiauriais vėjais. Dvasios gyvenime daug yra panašumo. Yra dvasiniame gyvenime gražusis pavasaris, darbinga vasara, vaisingas Dievo malonėmis ruduo, bet taip pat ateina kartais ir dvasinė žiema. Atėjus žiemelei gamtoje pasidaro labai šalta; užėjus dvasinei žiemai mūsų prigimtyje, sielos gelmėse pasidaro didelis sustingimas, šaltis į viską, kas yra kilnesnio dvasios gyvenime.

Nekartą matėme suparaližuotą žmogų. Nei ranka, nei koja negali pajudėti. Nelaimingas stovis. Dvasios gyvenime toks sustingimas užgina, kad negali žmogus, rodos, nei koja, nei ranka pajudėti, kad savo amžinybei ką nors pelnius. Toji dvasinė liga ir vadinasi dvasios atšalimas.

Dvasinio atšalimo priežastys yra trys: mūsų pačių kaltė, Dievo daleidimas ir piktosios dvasios gundymas. Tos dvasinės ligos dažnių dažniausiai mes patys esame kalti. Kartais mus Dievas baudžia tąja liga, o kartais piktoji dvasia tuo dvasios atšalimu, norėdama mus į nebvilį save išganyti įstumti, sukelia visą audrą mūsų dvasiniame gyvenime. Kad greičiau ir geriau pagyti iš kokios ligos reikia pirmiausiai ligos priežastis

sužinoti. Bet ir čia neapsigaukime. Ne-kaltinkime ką nors kitą, kuomet patys esame kalti.

O kad mes pakliuname į tą dvasios ligą dažniausiai iš savo kaltės, pažiūrėkime, kaip prie to prieiname.

Gerai sutvarkytas dvasios gyvenimas pasireiškia nuolatiniu minties ir širdies pakilimu prie Dievo. Kuomet šiuo žvilgsniu pradedame apsileisti, pradedame atvėsti. Labai svarbu yra užlaikyti kad ir mažiausius kuklumo dėsnius jeigu gi jų kas nesilaiko, beregint eina prie dvasinės žiemos. Pats vienas žmogus atsiskyres negyvena, o gyvena kartu su kitais. Bet tie kiti žmonės dažnai yra tos dvasinės ligos priežastis, nes su kuo sutapsi, tokiu pats patapsi, sako mūsų priežodis. Jeigu pradedame draugauti su blogais, atvėsusiais žmonėmis, jeigu imame skaityti prieštikybines knygas, jeigu nuolat skaitome nekatalikiškus laikraščius, — beregint jų mintimis ir patys persiimame ir paliekame jiems panašus. Geras draugų, knygų ir laikraščių pasirinkimas yra labai svarbus visam mūsų dvasios gyvenimui. Be to, kiekvienas asmuo nori vis buti galimai geresnis, tobulesnis visais žvilgsniais. Kuomet tik žmogus paliauja siekęs savo asmeninės kultūros, tobulumo, beregint ir dvasios gyvenime atvėsta: jis nei nenori buti geresnis. Prie dar galima pridėti ir nenorą taisyti iš savo ydų. Jeigu girtuoklis nenorės pasitaisyti iš savo girtavimo, jisai visuomet ir bus gir-

tuoklis. Jeigu staigus ir keikunas žmogus nenorės ir nesitaisys iš savo blogo papročio, suprantama, jįsai tokis ir pasiliks. O kuomet žmogus nesitaiso, o vis pasilieka ant vietos, negali dvasioje džiaugtis skaidria giedra, negali būti linksmas, nes ten viešpatauja dvasios žiema.

Visa tai yra minėtos dvasinės ligos apsimetimai ir priežastys. Bet negana pažinti ligą. Reikia dar nurodyti vaistai, gyduolės, kaip tos ligos atsikratyti.

Dvasios gyvenimo mokytojai nurodo mums šiuo klausimu į išganytoją. Vieną kartą buvo atneštas ir per lubas įleistas prie Išganytojo kojų stabu ištiktas žmogus. Per duris negalėjo jo įnešti, nes minių minios buvo apguliosios tą namelį, kuriame Jėzus Kristus mokino ir gydė.

Ir Išganytojas, matydamas atnešusiųjų ligonį tikėjimą, padaršino, liepdamas pasitikėti. Toliaus atleido jam jo nuodėmes. Paskui liepė keltis, paimti savo guolį ir eiti į savo namus. Ir taip įvyko.

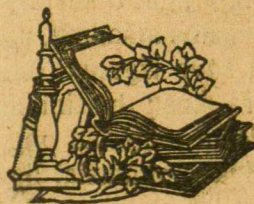
Stabu ištiktais žmogus, tai kiekvienas dvasiniai atšalęs asmuo. Kaip tas ligonis nieko negali gero savo kunui padaryti, taip ir dvasios atšalimo ligą turįs. Gydomo eiga turi todėl būti panaši. Pirmiausiai nereikia prarasti vilties pasveikti, priešingai, reikia pasitikėti Dievu ir Jo gailestingumu. Paskui reikia panaikinti visas galimai kliutis pasveikti, t. y. reikia galimai geriau atlikti išpažintį. Po išpažinčiai paimti su padvigubinta energija mūsų prieder-

mes, sunkumus ir imti vaikščioti iš vieno gero papročio į kitą, iš vienos dorybės į kitą. Taip padarę, pasijusime, kad vėl pradėjome mylėti maldą, kad saugojame savo pajautimus, kad susivaldome ir valgyje ir gėrime ir kituose mūsų luomui leistinuose dalykuose.

Dvasios kultūros, tobulumo siekdamas žmogus negali draugauti su priešingo nusistatymo asmenimis, ar raštais. Gerų draugų pasirinkimas turi didelės svarbos.

Naikinkime savyje ydas, klaidas, netobulumas, o tuomet nebaisi bus mums minėta liga. Jeigu iš savo pusės busime kaip reikiant, o vienkart patyrę to dvasinio atšalimo, žinosime, kad ne mumyse yra to priežastis. Jeigu tas stovis mus ragins prie didesnio Dievui atsidavimo, nusižeminimo, tai ženklas, kad tas datyrimas paeina iš Dievo valios. Jeigu gi mus stumtų į nebvilį, žinokime su kuo turime reikalą: šiam atvėjuje nelabasis veikia. Su padvigubintu atsargumu saugokimės nors mažiausios klaidos, nors mažiausios nuodėmės, o pagundas su Dievo pagalba pergalėsime. Atminkime Jėzaus širdies gerumą, Jo meilę prie mūsų. Pasirūpinkime Jo meile uždegti savo širdį, o niekuomet toji dvasios liga sunkiai mūsų neištiks.

Kun. K. M.

Lietuvos Žinios.

Kun. Dr. Purickis išteisintas. Neseniai Kaune įvyko Kun. Dr. Purickio teismas. Jis buvo kaltinamas išaikvoję valstybės pinigų ir šmugeliavime. Vyriausis Tribunolas tardymą pravedęs išteisino kaltinamąjį, nes pasirodė kaltinimai yra be pamato. Dr. Purickis, būdamas Užsienių Ministeriu (1921 m.) pilnai yra atsiskaitęs iš valstybės pinigų. Del šmugelio patirta, kad jo visai nebuvo, nes sulaikytuose vagonuose, del kurių ir kilo kaltinimas, rasta prekės pilnai apmokėtos muitu.

Metalinų pinigų aprašymas. Vasario pradžioje pasirodė jau apyvartoje nauji metaliniai pinigai. Įdomu žinoti jų išvaizdą. Vieno cento moneta turi diametre 16 milim., sveria 1,6 gramo, priešakinėj pusėj "1", žodžiu "vienas centas" ir žydinčių linų atvaizdas. 5 centų monetos diametras 11 milim., sveria 2,1 gramo, priešakinėj pusėj — "5", žodžiu "penki centai" ir žydinčių linų atvaizdas. 10 centų moneta turi diametras 21 milim., sveria 3 gramus, priešakinėj pusėj — "10", žodžiu "dešimt centų" ir miežio varpos atvaizdas. 20 centų monetos diametras 23 milim., sveria 4 gramus, priešakinėj pusėj skaitlinė "20", žodžiu "centų" ir miežio varpos atvaizdas. 50 centų monetos diametras 25 mili., sveria 5 gramus, priešakinėj pusėj skaitlinė "50", žodžiu "centų" ir miežio varpos atvaizdas.

Visų monetų atvirkščioj pusėj išmušta: Vyties ženklas, žemiau — Gedi-

mino stulpų ženklas ir dar žemiau — skaitlinė "1925", monetų pakraščiais žodis "Lietuvos Respublika". Monetų briaunelės lygios (nekarbuotos). Monetos yra tamsiai geltonos spalvos.

Giliausias šulinys. Kaune "Ragučio" fabrikos kieme iškasta 289 metrų gilumo artezinis šulinys, iš kurio muša fontanas 18 mtr. aukštumo. Į vieną sekundą išlieja 3 kibirus vandens. Tuo budu per dieną vandens išlieja 259.200 kibirų. Šito vandens pakaktų visam Kaunui. Šulinys buvo kasamas 1½ metų. Kasė viena vokiečių firma.

Tobulėja mūsų paštas. Pašto telef. ir telegrafų valdyba mano netrukus įvesti pašto įstaigose Lietuvoje einančių laikraščių ir žurnalų prenumeratos priėminėjimą. Tokia tvarka įvesta visų kulturingų šalių paštuose. Žmogus atėjęs į pašto įstaigą gali užsisakyti bet kurį laikraštį neturėdamas reikalo su jo administracija.

Kiek gaunama laiškų. Pašto valdybos žiniomis, Lietuvoj kiekvienam gyventojui per metus tenka 14,4 laišakai, Latvijoje — 16,5 ir Čekoslovakijoje — 25,1. Vienam pašto tarnautojui Lietuvoj per tą pat laiką tenka 27.588 laišakai, Latvijoje 14.550 ir Čekoslovakijoje — 17.345.

Kiek žmonių turi pragyvenimo šaltinių. Statistikos daviniais Lietuvos gyventojai turi nuolatinių pragyvenimo šaltinių 1.379.132 žmonės arba 68%, nesavistovių gyventojų, kuriems pragyvenimą parupina kiti šeimos nariai yra

160

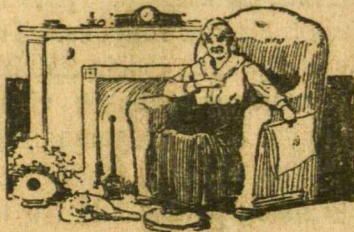
L A I V A S

649.549 žmonės arba 32%. Iš turinčių nuolatinį pragyvenimo šaltinį, dauguma gyventojų tenka žemės ūkiui — 1.088.816 žm. arba 78,9%, toliau pramonei — 84.863 žm. arba 6,1%, transportui ir susisiekimui — 13.041 žm. arba 2,4%, valstybės ir visuomenės darbui 44.471

žm. arba 2,2% ir kitoms sritims 115.512 žm. arba 8,4%.

AUKSINĖ GYVENIMO SAULĖLEIDA

Dauguma mūsų kostumerių rašo mums, kad jei jie turėdami po septynias dešimtis ir aštuoniasdešimtis metų šiandien gėrisi savo auksiniu amžium taip, kaip visi kiti gėrisi auksine saulėleida po tobulai dienai, tai tiktai dėka TRINER'S BITTER VYNUI. Jie turi didelį pasitikėjimą šiuo vaistu ir tą pasitikėjimą paliks savo vaikams. Štai ką vienas iš mūsų kostumerių rašo:

“Mano tėvo viduriai buvo blogame padėjime, bet jam pradėjus vartoti TRINER'S BITTER VYNĄ, tuojaus jo viduriai pasitaisė.” Mr. Matt Molek iš Silberbow, Mont. Panašių laiškų mes gauname kasdieną.

Pasitenkinę kostumeriai, tai JOSEPH TRINER KOMPANIJOS Chicago, Ill. didelis pasididžiavimas. TRINER'S BITTER VYNAS po 34 metų savo populiariskumo užima pirmą vietą beveik visose šeimynose. Jis yra geriausias vaistas nuo galvos skaudėjimo, blogo apetito, negrumuliavimo, ner viškumo ir kitų vidurinių ligų.

Visuomet turėk butelį savo namuose!

(Apgr.).

Telefonas Canal 7233

PETRAS CIBULSKIS
Maliavojimo Kontraktorius

DAŽŲ IR POPIEROS
KRAUTUVĖ

3238 So. Leavitt Str. Chicago, Ill.

NOREDAMI Pirkti, Parduoti Ar Mainyti
Visados Kreipkitės Pas Mus. Tas Jums Bus
Ant Naudos.

S. L. FABIONAS CO.

INVESTMENTS REAL ESTATE
INSURANCE

809 W. 35th Str., Chicago, Ill.

Tel. Boulevard 0611 ir 0774

Padarom Pirkimo ir Pardavimo Raštus.

Pasekmingai stūnčiam pinigais ir
Parduodam Laivakortes.